

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת נדרים

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ו הנודר מן המבושל

גמ' מט. - נב :

נודר ממבושל - מותר בשלוק (ל"ן - בשיל ולא בשיל (ויותר מדאי אסור))
משנתנו - מותר בצלי [הלך אחר לשון בנ"א]
ר' יאשי' - אסור בצלי [אחר ל' בנ"א - ובמקומו נקרא מבושל, ירו' - לחומרא הלך אחר ל' תורה - ויבשלו הפסח]

נודר מתבשיל - אסור בכל שאוכלין בו פת אבל לא במעשה קדרה עבה
ובבבל אסור אף בעבה [אכלי לחמא בלחמא]

{ מאן חולין רבנן ; רב הונא אכל דייסא באצבעות ; חכמת אדם תאיר פניו ; גדולה מלאכה
שמכבדת את בעליה ; עניות דר"י ור"ע ; נתעשר ר"ע ורב גמדה ; ביצה טורמיטא ;
חיוך דרבי ; תספורת דכה"ג לבן אלעשה }

נודר ממעשה קדרה - אסור בכל הנגמר בקדרה

נודר מהיורד לתנור - רק פת אסור

נודר מהכבוש, השלוק, הצלי, המליח - אסור רק במין א'
כבוש וכו' שאני טועם - אסור בכל מינים [ר"ן - דהזכיר בלא ה"א ; י"מ - דאמר שאני טועם]

קונם דכבוש וכו' ספק (ר"ן - דאמר ב' אי משמע הידוע, ר"ן לפי ה"מ - באמר כבוש סתם)

ר"ש בן אלעזר - דג = גדולים ; דגה = קטנים ; דגים = לר"ן - קטנים ; דג דגים = כולם

נודר מחלב - ת"ק - מותר בקום, ר' יוסי אוסר [באתרי' "קומא דחלבא"]
מקום - מותר בחלב, ר"ן - ר' יוסי אוסר [באתרי' הוי דבר אחד]

נודר מבשר - מותר בקיפה, לר"י אסור בנ"ט ; בשר זה - בנ"ט

ר"ן

נדרים = יש לו מתירין דלא בטל במינו אבל באינו מינו בנ"ט - ירו'
ר"ף - אפי' שלא במינו לא בטל ריח הצלי בפת

[ר"ן - דיש עכשיו היתר ולכן דומה ביותר להיתר ולא מספיק החילוק של אינו מינו ;
דכל שהוא מוסיף היתר החמירו בביטולו יותר - וכאן גם עכשיו יש שעת הכושר ;
דפת בצלי אין מקום להחמיר במינו (דלא שייך) ולכן צריך להחמיר באינו מינו]

מים ומלח בעיסה = במינו דלא מתעבדא אלא בהו

לרבי יהודה במינו לא בטל דהולך בתר דמיונן בעצם - ואינו מחלישו אלא מחזקו
לרבנן - הולך בתר חילוקן באיסור והיתר, וביש לו מתירין אינו חלוק מן ההיתר לגמרי אבל באינו מינו זה משלים החילוק המועט

גמ' נב : - נג :

הנודר מענבים, זיתים - מותר ביין, שמן

ענבים אלו - אסור ביוצא מהן,

ענבים שאני טועם או שאני אוכל - מותר בחילופיהם וגידוליהן,
ספק אי אסור ביוצא, ואם יצא כבר לפני נדרו - מותר

מתמרים (דרכו לאכלו ולהיוצא)

לת"ק, ר"ן להל' - מותר בהיוצא (דבש תמרים)

ור"י בן בתירא, ורבנן בתראי (ר"ש בן אלעזר) חולקים

מסתוניות (ענבים קשים - דרך לאכול רק היוצא)

ת"ק, ר"ן להל' - מותר בהיוצא (חומץ סיתוניות) ואסור בו

רשב"א - אסור ביוצא ומותר בו

ר"י ב"ב - אסור בשניהם

נודר מותר בדבר שיש לו שם לוויי

שמן בא"י = שמן זית, בבבל = שמן שומשמין
מקום שמסתפקין רוב מזה ומיעוט מזה אסור בשניהם [ספק איסורא לחומרא (ר"ן - דלמא אפי' לאלו
נתכוין)]

ירק = ירקות הגינה, בשביעית = ירקות השדה, ר' חנינא ב"ג - ובמקום שמביאין מחו"ל אסור בשניהם
לת"ק דר' חנינא ב"ג אין מביאין ירק מחו"ל [משום גוש ארץ העמים]

ר"ן

"א שאני אוכל יש להחמיר ביוצא מהן דנחית כולי האי לדיוקא, משא"כ בשבועה
והרמב"ם חולק - אף בשבועה ספק (לחומרא)

קום דחלב לא נשתנה מצורתו, משא"כ דבש תמרים וחומץ סתוניות;
"קום דחלב" עדיין תורת חלב עליו, אבל "דבש תמרים" רק להפריש בינו לדבש אחר - ולכן לת"ק מותר

גמ' נג:

נודר מגריסין אסור במקפה [לר"ן - "מקפה דגריסין"], ור' יוסי מתיר [לר"ן - באתריה "מקפה"]
מ-שום מותר במקפה

נודר ממקפה מותר בגריסין

ואסור בשום [לר"ן - ממחין במעט מים - עבה מיקרי "מקפה"]; ור' יוסי מתיר

רשב"ג, ר"י - "חיטה", "גריס" - אסור אפוי ומבושלין ומותר לכוס חיים
"חיטין", "גריסין" - רק אסור לכוס